Lieta Nr. C11**1085**16 C-0**359**-17

S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā

Cēsīs 2017. gada 24. janvārī

Cēsu rajona tiesas

tiesnese A. Bērziņa

rakstveida procesā izskatīja civillietu – /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Aprakstošā daļa

2016. gada 8. decembrī tiesā saņemts prasītājas /pers. A/ maza apmēra prasības pieteikums pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

/pers. A/ (turpmāk tekstā – prasītāja) lūdz tiesu piedzīt no /pers. B/ (turpmāk tekstā – atbildētājs) minimālos uzturlīdzekļus nepilngadīga bērnu uzturam mēnesī līdz bērna pilngadībai, bet ne mazāk par valsts noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru. Piedziņu lūdz uzsākt no 2016. gada 8. decembra, lūdz nekavējošu tiesas sprieduma izpildi. Norādījusi, ka nevēlas uzklausīšanu tiesas sēdē.

2016. gada 9. decembrī, saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21} panta noteikumiem un pamatojoties uz 2016. gada 9. decembra lēmumu par civillietas ierosināšanu, tiesnese nosūtīja atbildētājam prasības pieteikuma norakstu un paskaidrojuma veidlapu. Tiesā nav saņemti atbildētāja paskaidrojumi. No lietas materiāliem redzams, ka sūtījums atbildētājam ir piegādāts.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21} panta otrās daļas noteikumiem, paskaidrojuma nesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai. Pie minētiem, lietā konstatētiem apstākļiem, tiesnese atzīst, ka atbildētājam par prasību ir paziņots pienācīgā veidā, un lieta izskatāma rakstveida procesā.

Civilprocesa likuma 250 ^{25}. panta otrā daļa nosaka, ka ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

Ar tiesneses 2016. gada 27. decembra lēmumu nolemts lietu izskatīt rakstveida procesā, noteikts datums – 2017. gada 24. janvāris no kura sprieduma noraksts saņemams tiesas kancelejā. Pusēm saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmās daļas noteikumiem ar 2016. gada 27. decembra paziņojumu paziņots par lietas izskatīšanu rakstveida procesā un par sprieduma noraksta saņemšanas datumu tiesas kancelejā.

Motīvu daļa

Novērtējusi rakstveida pierādījumus un apsvērusi prasības pieteikumā norādītos argumentus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma pamatojoties uz Civillikuma 179. pantu, kas nosaka, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu un šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt, pie tam pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem.

Saskaņā ar Civillikuma (turpmāk tekstā – CL) 252.pantu aizbildņi atvieto saviem aizbilstajiem vecākus. Konkrētajā gadījumā prasītāja /pers. A/ atvieto nepilngadīgā /pers. C/ vecākus un tādēļ viņai ir ne tikai tiesības prasīt uzturlīdzekļus aizbilstamās uzturam no bērna tēva, jo saskaņā ar CL 255.panta noteikumiem – aizbildnim sevišķi jāgādā par sava aizbilstamā audzināšanu ar tādu pašu rūpību, ar kādu apzinīgi vecāki gādātu par savu bērnu audzināšanu.

Tiesai nav pamata apšaubīt faktu, ka atbildētājs /pers. B/ izvairās no sava dēla uzturēšanas, par ko liecina Amatas novada bāriņtiesas 2013. gada 16. septembra lēmumā konstatētais.

Ar prasības pieteikumam pievienoto dzimšanas apliecības kopiju (lietas 6. lapa), apstiprinās, ka atbildētājs /pers. B/ ir tēvs nepilngadīgajam /pers. C/, dzimušam /datums/, bet prasītāja /pers. A/ ar 16.09.2013. Amatas novada bāriņtiesas lēmumu Nr. 1-6/33 ir iecelta par bērna aizbildni.

No lietas materiāliem redzams, ka nepilngadīgā bērna dzīvesvieta ir pie aizbildnes /pers. A/, līdz ar to prasītājai ir tiesības prasīt no otra vecāka uzturlīdzekļus viņas ikdienas aizgādībā esošā bērna uzturam.

Prasītāja lūgusi piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus bērna uzturam valdības noteiktajā minimālajā apmērā, tādēļ tiesa uzskata, ka nav vērtējams pušu mantas stāvoklis, jo minimālais uzturlīdzekļu apmērs katram vecākam ir jānodrošina katru mēnesi katram savam bērnam neatkarīgi no mantas stāvokļa, un to nosaka Civillikuma 179. panta piektā daļa.

Civillikuma 179. panta piektā daļa paredz, ka minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu. Šis apmērs noteikts ar Ministru kabineta noteikumiem Nr. 37 (15. 01. 2013.), kuros minimālais maksājamais uzturlīdzekļu apmērs noteikts procentos no minimālās darba algas valstī. Tā kā prasītāja to lūgusi prasības pieteikumā, tiesas spriedumā nosakāms, ka no /pers. B/ piedzenamo uzturlīdzekļu apmērs nedrīkst būt mazāks par valsts noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru.

Tiesa atzīst, ka prasība apmierināma un no atbildētāja prasītājas labā piedzenami līdzekļi nepilngadīgā bērna /pers. C/ uzturam - 111,00 EUR, bet no 2017. gada 1. janvāra 114,00 EUR.

Uzturlīdzekļi tiesas noteiktajā apmērā atbilstoši judikatūrai, kas izveidojusies attiecībā uz Civillikuma normas par vecāku pienākumu gādāt par bērnu uzturēšanu tulkojumu (skat. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2007. gada 29. augusta spriedumu lietā Nr. SKC-556), piedzenami no 2016. gada 8. decembra, kad tiesā celta prasība par uzturlīdzekļu piedziņu, jo ar prasības celšanas brīdi prasītāja /pers. A/, saskaņā ar Civilprocesa likuma 1.pantu, uzsākusi savu ar likumu garantēto civilo tiesību aizsardzības realizāciju. Uzturlīdzekļu piedziņas sākums nosakāms ar prasības iesniegšanu tiesā, t.i. 2016. gada 8. decembri, bet uzturlīdzekļu maksāšanas pienākums nosakāms līdz bērna pilngadībai.

Tiesas spriedums par uzturlīdzekļu piedziņu izpildāms nekavējoties, jo to ir lūgusi prasītāja (Civilprocesa likuma 205. pants).

Apmierinot prasītājas prasību, no atbildētāja valsts ienākumos atbilstoši Civilprocesa likuma 42. pantam, piedzenama valsts nodeva 204.85 EUR, kura aprēķināta no gada uzturlīdzekļu summas 1365.680 EUR, atbilstoši Civilprocesa likuma 35. pantam un saskaņā ar šā likuma 34. pantu redakcijā, kas ir spēkā no 2013. gada 1. janvāra, kā arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par prasības pieteikuma un tiesas pavēstu nosūtīšanu 5,20 EUR.

Atbildētājam dodams termiņš tiesas sprieduma labprātīgai izpildei daļā par valsts nodevas un tiesāšanās izdevumu samaksu–10 dienas pēc tiesas sprieduma stāšanās likumīgā spēkā, atbilstoši Civilprocesa likuma 204.^{1}pantam.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 97. un 250^{27}. pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. A/ maza apmēra prasību pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu apmierināt.

Piedzīt no /pers. B/ par labu /pers. A/ bērna – /pers. C/, dzimuša /datums/, personas kods /personas kods/, uzturam 111,00 EUR (simt vienpadsmit *euro*), bet no 2017. gada 1. janvāra uzturam 114,00 EUR (simt četrpadsmit *euro*), apmērā ik mēnesi līdz bērna pilngadībai, nosakot, ka piedzenamo uzturlīdzekļu apmērs no /pers. B/ nedrīkst būt mazāks par valsts noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru.

Piedziņu uzsākt no 2016. gada 8. decembra. Šajā daļā tiesas spriedumu izpildīt nekavējoties.

Piedzīt no /pers. B/ valsts ienākumos valsts nodevu 204.85 EUR, (divsimt četri *euro* un 85 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,20 EUR (pieci *euro* un 20 centi), nosakot termiņu 10 (desmit) dienas sprieduma labprātīgai izpildei, skaitot no dienas, kad spriedums stājies likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Cēsu rajona tiesā.

Tiesnese